

Ирѝ – в местното тълкуване по-скоро е от тур. *iğri* ‘крив, изкривен’, отколкото *iri* ‘грамаден, голям’; първи компонент на изафетни топонимни конструкции.

Ирѝ бичкѝята – Бож., неуст., от емл. рег.

Ирѝ буджѝак – Кр., С 0,8, от тур. *ири* ‘криви’ и *bisak* ‘кът’, закътан. Вариант на името: *Йерѝ буджѝак*.

Ирижѝпа – Рак., И 2, ниви по лъките на *Раковска река*. От ЛИ *Реджѝеп*.

Ирѝк ерѝ – Бож., неуст., от емл. рег.

Ириклѝ дерѝ – 1. ГЧ.; 2. Чок., С 1,5, дол.

Ириклѝка – Б.д. СИ 0,5, място със сливи. ДИ: *Ериклика*, от *ерик* ‘слива’.

Ириклѝк дерѝ – Вѝг., Ю, ЮЗ 0,8, рекичка, ляв приток на *Беглишка река*. ДИ: *Ирѝк дерѝ*.

Иринджѝ бурѝн – Б.д. ЮЗ 2, рид.

Иринджѝка – Б.д., ЮЗ 2,5.

Ирѝ тарлѝ – 1. Гав., С, вер. идентично с Ирлѝ тарлѝ; 2. Реч., от съд. док., 1901, неуст.

Ирлѝ ерѝ – Бож., от емл. рег., неуточ.

Ирлѝ тарлѝ – Гав., С – 3, планински ниви. ДИ: *Дюс тарлѝ*. Вер. идентично с *Ири тарла*.

Исѝ тарлѝ – ГЧ., ЮЗ 1.

Исѝ юрт – 1. Бин., СИ 2,5; 2. Сел., СЗ, местност до *Солѝ каѝ* със следи от стари градежи.

исѝ – в местното тълкуване това са части от земи предимно на изселили се турски големци, които са разделени на части между селяните. От ар.-тур. *hisse* ‘част, дял’. В БТ за части от ливади: *Деловѝте*. – *Дѝлгѝте* ~, *Кѝситѝе* ~, *Малкѝте* ~, *Чѝтирѝтах* ~.

Исѝте – 1. Ков., ЮЗ, от съд. док., 1903, 1922 г. ДИ: *Ихисѝте*, *Арсѝте*; 2. Пан., ЮЗ, вер. обобщено название на *Дѝлгѝте исѝ* и *Аркарѝ исѝ*.

Искендѝрево – селище в Сливенска каза в османски док. от 1666 г., вер. идентично с *Пескендева*. (ТИБИ 2001; 363).

Искѝ йолѝ – Сел., С, дѝбова гора.

Искѝ йолѝ чѝшмѝ – Сел., С 8, чѝшма.

Ислимѝе – име на Сливен в осм. док. (Стойков 1959: 460). За промяната повече при Илиев 1917:109, *Ислимне*, *Селимне*, срв. със *Σελίβενα* в Гърция.

Ислѝмовѝто, Ислѝмовѝто клѝденче – Рак., И 0,5. По ЛИ.

Исмаѝл чѝшмѝ – Сел., Ю 4, чѝшма с три чучура, правена от *Исмаѝл*. По предание – старо място на с. *Сѝлиминово*.

Исподѝр Ясѝцитѝе – Тр., ЮИ 3,5, обработваеми земи на юг от м *Ясѝцитѝе*.

Истѝ рекѝ – Ст.р., име на с. *Стара река* в осм. док. от 1638–39 г. (ТИБИ 2008: 84). Турски деформатив на *Стара река*, вж. по-долу.